

บทที่ ๗ เสียงพยัญชนะอังกฤษ

อาศัยหลักการคู่เทียบเสียงดังกล่าวแล้วในบทที่ ๘ เราอาจจะใช้คำต่อไปนี้ในการเทียบคู่ได้

pale	tale	kale
bale	Dale	gale
jail	fail	vale
sail	shale	hail
mail	nail	rail
wale	Yale	

ขออีกครั้งว่า เราไม่ได้ใจที่ว่าคำเหล่านี้จะสะกดเหมือนกันไหม เพียงแต่ขอให้เสียงเข้าเทียบคู่กันได้เท่านั้นเอง หรืออีกนัยหนึ่งสัมพันธ์ระหว่างกันเท่านั้นเอง

คำทั้ง ๑๘ คำ ที่ยกตัวอย่างข้างบนนี้แสดงแค่เฉพาะเสียงพยัญชนะกันเท่านั้น หากได้เป็นเสียงพยัญชนะทั้งหมดของภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะหาคำให้มากขึ้นเราอาจจะเพิ่มคำเข้าไปอีก ๒ ชุด ได้ดังนี้

pale	pill	pet
tale	till	
kale	kill	
bale	bill	bet
Dale	dill	debt
gale	gill	get
	chill	Chet
jail	Jill	jet
fail	fill	
vale	ville	vet
sail	sill	set
shale		
hail	hill	het
mail	mill	met
nail	nill	net
	Lil	let
rail	rill	
wale	will	wet
Yale		yet

เสียงบางเสียงที่ปรากฏในภาษาอังกฤษ และเราหาคู่เทียบเสียงได้กับเสียงที่ปรากฏในตัวอย่าง ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้ดังนี้

thin : sin : bin, : they : day Faye, : thigh : thy : my, zeal : seal
peel เป็นต้น

แต่ก็มีบางเสียงในภาษาอังกฤษที่ไม่ปรากฏเป็นเสียงพยัญชนะต้นเลย เช่นเสียง /o/ ดังในคำว่า sing ซึ่งอาจจะเทียบคู่ได้กับคำว่า sin หรือ sip และ เสียง /ʒ/ อย่างในคำว่า rouge ซึ่งเทียบคู่ได้กับ rood หรือ room เป็นต้น

ดังนั้นเราพอจะสรุปได้ว่าภาษาอังกฤษมีเสียงพยัญชนะ ๒๔ หน่วยเสียง อันเป็นที่ยอมรับกันในบรรดานักภาษาศาสตร์ทั้งหลายโดยหลักการคู่เทียบเสียงที่กล่าวมาแล้ว

/p/	pale	tap
/t/	tale	tat
/k/	kale	tack
/b/	bale	tab
/d/	Dale	Tadd
/g/	gale	tag
/ʃ/	chill	hatch
/j/	Jill	edge
/f/	fail	taff
/v/	vale	have
/θ/	thin	cloth
/ð/	this	clothe
/s/	sail	Tass
/z/	zeal	has
/ʃ/	shale	hash
/x/		rouge
/h/	hail	
/l/	Lil	till
/r/	rail	hare
/m/	mail	tam
/n/	nail	tan
/ŋ/		tang
/w/	wale	
/y/	Yale	

ขอให้จำไว้ว่า ภาษาอังกฤษ ไม่มีปัญหา เรื่องพยัญชนะ สะกดว่าเป็นเสียง ไชชะ หรือ อไชชะ เพราะหาคู่เทียบเสียงได้ เช่น tap, tat, tack, tab, tadd, tag เป็นต้น เมื่อฟังเขาออกเสียงจะเห็นได้ว่า tap กับ tab นั้นออกเสียงต่างกันแต่ว่าคนไทยซึ่งในภาษาไทยไม่มีลักษณะภาพ (contrast) ระหว่าง /p/ กับ /b/ เมื่อเป็น

พยางค์แรก ๓๒๓๔ จะออกเสียง และได้อินว่าคำทั้งสองออกเสียงเหมือนกันซึ่งไม่ถูกต้อง
เรื่องนี้เป็นปัญหาเฉพาะสำหรับคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเราจะต้องคอยระวังอยู่
เสมอว่า ถ้าเสียงพยางค์แรกเป็นเสียงโฆษะ จะต้องพยายามออกเสียงโฆษะทั่ว
ถ้าหากเรา ไปออกเป็นเสียง อโฆษะเสียแล้ว จะทำให้เจ้าของ ภาษาฟังเราพูด ไม่เข้าใจ
หรือเข้าใจเป็นอย่างอื่นไป

อย่างไรก็ตาม ปัญหาอย่างอื่นก็เกิดขึ้นในภาษาอังกฤษ แต่ทว่าไม่เกิดขึ้นใน
ภาษาไทย เช่น ในภาษาอังกฤษ มีคำว่า peak เทียบกับ speak, tile เทียบกับ
style และ kin เทียบกับ skin สำหรับคนไทยเมื่อฟังไปแล้วเราได้ยินซัทท์ก็เชื่อว่า
คำว่า peak, tile และ kin เป็นเสียงซัทท์ ส่วน speak, style และ skin เป็น
เสียงสติล ปัญหาที่มีอยู่ว่าเสียง [p^h] กับ [p] หรือ [e^h] กับ [e] หรือ
[k^h] กับ [k] ควรจะเป็นหน่วยเสียงเดียวกันหรือไม่ วิธีการที่ใช้ในการหา
หน่วยเสียงทั้งที่กล่าวมาแล้วก็คือ การหาเสียงทั้งสองในคำที่มี ลักษณะเอกพยางค์
เทียบเสียง ถ้าเราหาคู่เทียบเสียงได้ก็แสดงว่าเสียงทั้งสองนั้นเป็นหน่วยเสียง ส่ว
หรับคำ peak และ speak เราไม่ถือว่าเป็นคู่เทียบเสียงเพราะคำหลังมี e เกินมา ฉะนั้น
เราอาจจะตั้งข้อสงสัยว่า [p] และ [p^h] อาจจะเป็นหน่วยเสียงเดียวกันได้เพราะมัน
มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามศาสตร์ (phonetic similarity) อยู่ แต่เมื่อพิจารณา
แล้วพบว่าเสียง [p] เกิดเฉพาะตามหลังเสียง /s/ และ [p^h] เกิดเมื่อเป็นพยางค์แรก
กันและเสียง [p] และ [p^h] ไม่มีวันที่จะปรากฏในลักษณะเอกพยางค์ จึงเข้าหลักการ
กระจายแบบหลักถือ (complementary distribution) ทั้งที่กล่าวมาแล้วเหมือน
กัน ฉะนั้น จึงสรุปได้ทันทีเลยว่า [p] และ [p^h] เป็นสมาชิกของหน่วยเสียง /p/
ด้วยกันนั่นก็คือ [p] และ [p^h] เป็นหน่วยเสียงเดียวกันนั่นเอง โดยทำนอง
เดียวกันเราก็อาจพิสูจน์ได้ว่า [e] กับ [e^h] และ [k] กับ [k^h] เป็นหน่วย
เสียงเดียวกันเหมือนกัน

ด้วยเหตุนี้เองเราอาจจะให้นิยามของคำว่าหน่วยเสียงเพิ่มเติมได้ว่า หน่วยเสียง เป็นชนิดของเสียงซึ่งอาจจะมีสมาชิกมากกว่าหนึ่งเสียง และมีลักษณะทางสัทศาสตร์ คล้ายคลึงกัน แต่ทว่าไม่ปรากฏในลักษณะเกณฑ์กันเลย

เมื่อใช้ลักษณะทางสัทศาสตร์ ที่คล้ายคลึงกันจึงทำให้เราไม่ต้องเป็นห่วงใยว่า เสียง [u] ในภาษาอังกฤษจะเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน [u] ในภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่า ที่เกิดขึ้นทั้งสองเสียงนี้จะอยู่ในลักษณะที่เรียกว่าเป็นไปตามลักษณะ การกระจายแบบ หลักล็อกก็ตาม และเป็นเสียงที่มีฐานที่เพดานอ่อน (คุแผนภูมิที่ ๑ บทที่ ๕) และคอ หอยซึ่งอยู่ในวงที่น่าสงสัยแต่ทว่าเป็นเสียงคนละประเภท ถ้าหากเราจะสงสัยเราน่าจะ สงสัยว่า [o] กับ [๖] เป็นหน่วยเสียงเดียวกันหรือเปล่า หรือ [n] กับ [๓] เป็น หน่วยเสียงเดียวกันหรือเปล่านั้นมากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับภาษาอังกฤษเรา สามารถพิสูจน์โดยอาศัยคู่เทียบเสียงได้ว่า /o/ กับ /๖/ เป็นคนละหน่วยเสียง และ /n/ กับ /๓/ เป็นคนละหน่วยเสียงดังตัวอย่างที่กล่าวแล้วข้างต้น

บางครั้งก็เป็นการยากที่จะหาคู่เทียบเสียงได้ดังเช่นการเทียบเสียง [๖] กับ [๓] เราก็จำเป็นต้องหาคู่เทียบคล้าย (analogous pair) ซึ่งมีความหมายว่าเป็นคู่คำที่มี เสียงที่เราต้องการจะเปรียบเทียบกันต่างกัน และยังมีเสียงอื่นอีกหนึ่งเสียงต่างกันเช่น treasure [treʒər] : pressure [preʃər] เสียงที่มีลักษณะเกณฑ์กัน ได้แก่ หน่วย เสียง /r/ : /p/ และเสียง [๖] : [๓] สำหรับเสียง /r/ : /p/ นี้สามารถพิสูจน์ว่าเป็น คนละหน่วยเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง และในกรณีนี้เราก็ถือว่า /๖/ : /๓/ เป็นคนละหน่วย เสียงด้วยถึงแม้จะต้องใช้คู่เทียบคล้าย เพราะว่าสิ่งแวดล้อมของเสียงนั้นคล้ายกันมาก ถึงแม้จะไม่เหมือนกันทั้งหมดก็อนุโลมให้ใช้ได้ด้วย